

РЕШЕНИЕ

№ 4627

гр. София, 12.07.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 02.07.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Миглена Николова

ЧЛЕНОВЕ: Зорница Дойчинова

Христо Минев

при участието на секретаря Александра Вълкова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **4996** по описа за **2021** година докладвано от съдия Миглена Николова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от АПК вр. чл. 63 ал.1 от ЗАНН.

Образувано е по жалба вх.№ 21028530/10.05.21г на [фирма]-С. с представляващ Д.К. и с проц.представител адв. А.В. против Решение № 20067374/15.03.21г на СРС по нахд № 14029/19г, НО, 97ми състав, с което е потвърдено НП № 444158-F479923/25.06.19г на Директор на ТД на НАП-С., с което на дружеството е наложено адм.наказание “ имущ.санкция” в размер на 3000лв , на осн. чл. 185 ал.2 от ЗДДС , за нарушение по чл. 25 ал.2 от Наредба № Н-18/13.12.06г на МФ.

В кас.жалба се сочи, че решението на СРС е неправилно, необосновано и постановено в нарушение на проц. и мат.закон , като се моли за отмяната му и отмяна на НП. в цялост или евентуално за намаляване на санкцията до зак.минимум/от 500лв/. Соци се, че СРС не е изложил мотиви, доказателствата не са ценени в цялост, решението е взето само въз основа показанията на актосъставителя, не са посочени нарушените норми и защо е приложена точно тази санкционна норма, не е проверено дали фактическите основания кореспондират на правната квалификация на АНО, не е проверена проц.законосъобразност на АУАН и НП . АУАН е съставен 11 месеца след предполагаемата дата на нарушението- в нарушение на чл. 34 ал.1 от ЗАНН, като нарушението е установено при вътрешнослужебна проверка-без установени дата,място и обстоятелства на нарушението, датата на нарушението се извежда в АУАН по косвен път, установено е 6 мес. по-късно, а НП е издадено повече от година

след нарушението. Всички установявания са относно констатирането на нарушението, а не относно извършването му/за това има все още неяснота/. В съд. заседание касаторът не се представлява.

Ответникът ТД на НАП -С. се представлява в съд. заседание от юрк. П., която оспорва кас. жалба като неоснователна и недоказана, претендира юрк. възнаграждение от 200 лв общо-за двете инстанции, възразява за прекомерност на адв. хонорар на касатора.

Прокурорът от СГС изразява становище за неоснователност на жалбата.

Съдът намира жалбата за допустима, като депозирана в срока и съобразно изискванията на АПК, от лице с активна проц. легитимация, пред надлежния съд, срещу решение по чл. 63 ал. 1 от ЗАНН, поради което следва да се разгледа по същество.

Видно от НП, при проверка по документи в офис на ТД на НАП-С. на 10.01.19г/съгл. Резолюция от 07.12.18г за възлагане на проверка на дружеството/ е констатирано, че на 30.05.18г дружеството като ДЗЛ не е издало фискална касова бележка за извършена доставка на дърва за огрев от функциониращото фискално устройство в търг. обект/склад за дървен материал/, стопанисван от дружеството /в [населено място]/. АНО сочи като дата на нарушението-30.05.18г, когато са издадени 3 бр. превозни билети за продадените дърва, но не е издаден касов бон за продажбата. Стоката е била на стойност 900 лв, като клиентът /също от [населено място]/ е платил в брой за 10 куб.м. дърва за огрев/доставени са му от дружеството с три курса/. Проверяващите са поискали на 11.12.18г от дружеството да представи документацията си за продажбата от 30.05.18г, като то представя само трите превозни билета от 30.05.18г. Те от своя страна са били предмет на проверка от Р.-С., съвместно със служители от сектор "Икономическа полиция" на 08 РУ-СДВР, за което е съставен КП от 24.07.18г. АНО приема, че е нарушен чл. 25 ал. 2 от Наредба № Н-18/06г- при разносна търговия фискалната касова бележка се издава на лицето по чл. 3 и се предава на разносвача, който я предоставя на купувача при плащането. Нарушението е извършено за първи път, като води до неотразяване на приходи- за което е бил съставен Протокол за извършена проверка по ДОПК от 24.07.18г/.

К. инстанция намира, че СРС се е произнесъл при правилно установена факт. обстановка, която се подкрепя от събраните доказателства/всички такива, не само показанията на актосъставителя/. Доказателствата са ценени в съвкупност, като няма проц. нарушения на СРС при събиране и ценене на доказателствата. Всички доводи на касатора са несъстоятелни. Той така и не твърди, че е издал фискална касова бележка, респ. правилно СРС приема нарушението за безспорно доказано/като е извършено от ЮЛ и не се изследва вина/. Правилно СРС приема, че не е налице маловажност по чл. 28 от ЗАНН- случаят не разкрива по-ниска степен на общ. опасност от всички останали нарушения от този вид. Правилно СРС приема, че АУАН и НП съдържат пълно и ясно описание на нарушението, правото на защита на лицето не е нарушено, субект на нарушението е ЮЛ, НП и АУАН са издадени от комп. органи. Следва да се прави разграничение между осъществените различни проверки- тази по ДОПК, процесната и тази от Р. съвместно с 08 РУ-СДВР. Правилно е определена датата на нарушението- 30.05.18г/тогава е извършена продажбата, както и превоза на стоката, издадени са тогава 3 бр. превозни документа, но не и касов бон/. Нарушението е установено по-късно, когато дружеството /по искане от 11.12.18г/ представя в рамките на това производство трите превозни документа на проверяващите. АУАН е издаден на 01.04.19г, като приложение намира чл. 34 ал. 2, а

не ал.1 от ЗАНН. В такъв случай, дори превозните билети да са били представени в деня на поискването им- на 11.12.18г, то до съставянето на АУАН на 01.04.19г са минали по-малко от 6 месеца. НП е издадено на 25.06.19г, като е спазен срока по чл. 34 ал.3 от ЗАНН/6месечен от съставянето на АУАН/.Санкционната норма е определена правилно-чл. 185 ал.2 изр.първо от ЗДДС, доколкото е налице съставен в хода на дан.проверка- Протокол за проверка по реда на ДОПК от 24.07.18г, видно от който е налице неотразяване на приходи/т.е. изр.второ от чл. 185 ал.2 е неприложимо, респ. санкцията не следва да е по ал.1 на чл. 185 от ЗДДС/. Санкцията е наложена на ЮЛ- в мин.размер от 3000лв.

К.жалба е неоснователна по всички доводи. На ответника следва да се присъди юрк.възнаграждение, но само за тази инстанция, в мин.размер по чл. 27е от НЗПП-80лв.Юрк.възнаграждение за първата инстанция е било поискано от ответника в съд.заседание, но не е присъдено от СРС с въз.решение. Поради което ответникът е следвало да иска от СРС с нарочна молба-допълване на решението, с произнасяне по искането му за разноси. Ответникът не е сторил това /в срок, а и до момента/, поради което няма норма, въз основа на която К..състав да му присъди разноските за първата инстанция.

Водим от горното и на осн. чл. 221 ал.2 от АПК, Съдът

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 20067374/15.03.21г на СРС по нахд № 14029/19г, НО, 97ми състав.

ОСЪЖДА [фирма]-С. с представляващ Д. С. К. да заплати на ТД на НАП-С. сумата от 80лв/осемдесет лева/, представляваща разноси по делото.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

Председател:

Членове: